

1. Kristus, příklad po-ko-ry, Pán náš mi-lo-sti-vý,
2. Neb hned, jak se na-ro-dil z Panny Syn člo-vě-ka,

Ot - ce své-ho Syn mi - lý a jed - no - ro - ze - ný,
v jeslič - ky jej vlo - ži - la je - ho mi - lá mat - ka

pro hří - šné - ho člo - vě - ka rá - čil bý - ti chu - dý
plénka - mi ob - vi - nu - la ja - ko dív - ka chu - dá;

a jsa od věč - no - sti Bo - hu Ot - ci rov - ný.
tu se ho hned do - tkla nás hříšných po - ku - ta.

Ref. Chvalme Ot - ce ne - be - ské - ho, že nám
Sy - na své - ho poslal, hříšným podob - né - ho.

3. Od nepřátel puzení, s matkou utíkáni, / před vlastními
skrývání pro naše spasení / ráčil jest podstoupiti, lidem
poddán býti, / jsa poslušen Otce až právě do smrti.

4. Od ďábla pokušení, od lidí hanění, / od přátel utržení, od
cizích rouhání / snášel, nikde nemaje své hlavě sklonění, /
Král nebeské slávy dán jest v pohanění. *Ref.*

5. Hlad, žízeň, horko, zimu, největší chudobu / přijal na se,
člověka hříšného pokutu, / v potu tváře s bolestí i s pláčem
pracuje / a věčného chleba synům dobýváje.

6. S pláčem ovci hledaje, jež byla ztracena, / našel
ji, v milosti vzal na svá ramena. / Dobrý pastýř pokrm
svým věčný jest připravil, / když za ovce milé svou duši
položil. *Ref.*

7. S křížem svým dobrovolně úzkou cestou se bral, /
tak království věčného nám bránu otvíral. / Musil mnoho
trpěti a tak v slávu vjíti, / neb mu nechtěl Otec pro nás
odpustiti.

8. Dejž, ať můžem za tebou s svým křížem stačiti, / úzkou
cestou vždy jdouce, tě následovati, / ďábla se nebojíce, u víře
skonati / a na věky šťastně s tebou kralovati. *Ref.*

T: Lukáš Pražský, [Piesničky], 1501 / Piesně chval Božských, 1541 /
Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
m: *Stvořitel nebe, země* / Jistebnický kancionál, c.1430 /
Kolínský kancionál, 1517 / Piesně chval Božských, 1541 /
Kancionál, to jest Sebrání spěvův, 1601